

Agnieszka Kruk

Łajski k/ Legionowa, gm. Skrzyszew,
woj. stołeczne, AZP 52-65 lub 53-65

Informator Archeologiczny : badania 24, 60

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

fragmenty przepalonych kości ludzkich były przez pląg przesunięte. Przesunięcia nie były znaczne, ponieważ była to druga orka po dużej niwelacji. Pozwala to traktować zabytki jako zwarty zespół. Elementem wyposażenia grobu, na które składały się dwa zachowane w fragmentach naczynia: kubeczek i głęboka misa oraz zabytki wykonane z brązu: zapinka, szpila i skręt, towarzyszyły fragmenty przepalonych kości ludzkich. Przynależność grobu do kultury zarubinieckiej z I w n.e. określa zapinka w typie trójkątnych fibul charakterystycznych dla tej kultury. Zdobiona jest identycznie jak zapinka odkryta w 1989 r. na powierzchni stanowiska. Wśród innych zabytków brązowych oprócz obłamanego z obydwu stron skrętu odkryto dobrze zachowaną szpilę pastorałową spotykaną na cmentarzyskach kultury zarubinieckiej, między innymi na jedynym w Polsce w Hryniewiczach Wielkich.

Dalsze prace koncentrowały się na eksploracji wykopów krzyżowych poprowadzonych na linii W-E, łączącej odkryte groby oraz wzdłuż stoku. Materiał archeologiczny, który można odnieść do okresu wpływów rzymskich wystąpił w warstwie ornej. Były to fragmenty ceramiki jak i zabytki metalowe różne kulturowo i chronologicznie.

Do zabytków kultury przeworskiej z fazy B1 można zaliczyć żelazną zawieszkę wiaderkową, fragment żelaznej ostrogi i nożyk. Śladem natomiast późniejszego już osadnictwa (faza C OWR) kultury wielbarskiej jest brązowa końcówka pasa.

Poniżej warstwy ornej natrafiono na zniszczony w stropie obiekt kultury łużyckiej zawierający obok fragmentów naczyń, polepę tzw. konstrukcyjną z licznymi odciśkami oraz węgle drzewne. Odkryto także głęboką jamę osadową pozbawioną materiałów datujących obiekt.

Z tego też stanowiska pochodzi przypadkowo odkryty na powierzchni toporek kamienny kultury ceramiki sznurowej włączony do zbioru odkrytych zabytków dzięki panu kierownikowi SKR w Husynnym.

Z uwagi na dużą wartość odkryć w Kol. Husynne dla poznania południowo-zachodniego zasięgu kultury zarubinieckiej należałoby kontynuować prace interwencyjne.

Leśno, gm. Brusy woj. bydgoskie St. 2 patrz okres łańskie

Lajski k/Legionowa, gm.
Skrzeszew woj. stołeczne
AZP 52-65 lub 53-65/—

Biuro Usług Naukowo-Konserwator-
skich w Warszawie

Badania prowadziła mgr Agnieszka Kruk. Finansował WKZ w Warszawie. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej z fazy B1-B2 i kultury wielbarskiej z fazy B2/C1-C3.

Po kilkuletniej przerwie wznowiono prace na porośniętym sosnowym laskiem, z tego powodu większość odkrytych obiektów grobowych była silnie zniszczona.

Przebadano obszar 254 m². Odkryto 24 groby popielnicowe i jamowe. Wśród nich zarejestrowano 15 grobów kultury przeworskiej z podokresów B1-B2. Do najciekawszych zaliczyć należy gr. 227 z fazy B1, gdzie natrafiono na brązową zapinkę oczkową typu A58, profilowany imacz tarczy, umbo typu J7b. Ze schyłku fazy B2 pochodził popielnicowy grób nr 214 gdzie stwierdzono brązową zapinkę A38.

Kulturę wielbarską reprezentuje 5 grobów wyłącznie jamowych. Z gr. nr 218 pochodziła żelazna klamerka esowata.

Wszystkie materiały wraz z dokumentacją znajdują się w Urzędzie WKZ w Warszawie.
Badania będą kontynuowane.

Ławny Laszek, gm. Piecki woj.
olsztyńskie st. III AZP 26-
69/9

Muzeum Warmii i Mazur
w Olsztynie

Badania prowadziła mgr Izabella Mellin przy współudziale mgr. M. Wyczółkowskiego (Muzeum Okręgowe w Ciechanowie). Finansowało MWiM w Olsztynie. Konsultacja merytoryczna dr. W. Nowakowski. Czwarty sezon badań. Osada okresu wpływów rzymskich i wędrowek ludów kultury zachodniobałtyjskiej.

Przebadano 207 m² powierzchni. Wykopy wytyczono we wschodniej części wzgórza, wykorzystując wolne przestrzenie w lesie między drzewami. Jeden wykop założono na stoku wzgórza, wzdłuż drogi, w miejscu spływów warstwy kulturowej, pięć pozostałych w lesie.

Wyeksplorowano jeden obiekt mieszkalny oraz 14 jam osadniczych. Jamy nr 39-44, 46, 50/90 charakteryzowały się dużą regularnością, zagłębione były prostopadłe, posiadały nieckowate bądź proste spągi. Średnica jam wahała się od 90 do 120 cm, miąższość dochodziła do 2 m. W wypełnisku jam występowała głównie ceramika, polepa oraz duże ilości kości zwierzęcych i szczątków rybnych, a w jamie nr 43 znalazłono duże ilości żużla żelaznego i przetopionej masy szklanej?. Wśród odkrytych jam kilka zasługuje na uwagę ze względu na wystąpienie w nich zabytków pozaceramicznych. W jamie nr 42 znaleziono 2 paciorki szklane